

Motion till riksdagen 2007/08:U303

av Mats G Nilsson (m)

Ekonomiska sanktioner mot Iran

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i Förenta nationerna och i Europeiska unionen ska verka för kraftfulla sanktioner mot Iran så länge Iran fortsätter sitt kärnvapenprogram.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i Förenta nationerna och i Europeiska unionen ska verka för kraftfulla sanktioner mot Iran så länge Iran fortsätter att hota Israel.

Motivering

Ledande politiker anklagas ibland för att vara otydliga och inte förmå ge raka svar. Den iranske presidenten Mahmoud Ahmadinejad tillhör inte den sortens politiker. Han har inga som helst svårigheter att tydligt formulera sina framtidsvisioner och åsikter:

”Israel måste raderas ut från världskartan” (oktober 2005).

Antisemitiska uttalanden och Israelhat är förvisso vardag i Iran men under konferensen ”The world without Zionism” var det första gången som Irans president direkt och offentligt hotade Israels existens. Detta hot har sedan konsekvent återupprepats. President Ahmadinejad har också tillkännagivit att ”nedräkningen för Israels tillintetgörelse” har inletts. I logik med detta syns inskriptioner som ”Död åt Israel” och ”Israel måste raderas från kartan” under militärparader i Teheran. De trycks på de nya Shahabmissiler som har kapaciteten att nå Israel med nukleära laddningar. Det går inte att undgå att se vart detta bär hän om inget görs.

Iran har under en lång rad av år trotsat världssamfundet. År 2004 slöt Iran ett avtal med EU där man lovade att dra ned på större delen av sin urananrik-

Fel! Okänt namn på

ning för att ett år senare återuppta sin framställning av uran i Isfahan. IAEA antog i september 2005 resolution GOV/2005/77 där Irans brott mot icke-spridningsavtalet fastslogs. Under januari 2006 bröt Iran upp IAEA:s sigill vid utrustning för anrikning, förvaring och testning i Natanz. I april meddelade man att anrikningsprogrammet vid Natanz varit lyckosamt. Den 31 augusti 2006 passerades säkerhetsrådets deadline då Iran skulle ha stoppat sin framställning av nukleärt bränsle utan att Iran hörsammat kravet.

FN:s säkerhetsråd har beslutat om sanktioner mot Iran som är bindande för alla medlemsstater. I december 2006 röstar ett enhälligt FN:s säkerhetsråd igenom resolution 1737. Det iranska atomprogrammet utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet. FN riktar handelssanktioner mot export av teknik och utrustning med nukleär anknytning till Iran. I mars 2007 antar FN:s säkerhetsråd resolution 1747 med skärpta krav på Iran då IAEA rapporterat att Iran bryter mot resolution 1737 genom att inte avbryta sin anrikning av uran.

President Ahmadinejad har deklarerat att Iran nu nått den punkt där man kan massframställa nukleärt bränsle. IAEA bekräftar att Iran nu startat tusentals centrifuger och lagt produktion i underjordiska anläggningar. Man bedömer att Iran nu kan befinna sig tre till åtta år från att producera egna kärnvapen. Den långsiktiga trenden är tydlig. Vi ser hur Iran genom ständiga brott mot överenskommelser, fördrag och resolutioner målmedvetet köper sig tid för fortsatt nukleär forskning. En forskningsprocess som går allt snabbare och strider mot såväl icke-spridningsavtalet som FN:s bindande resolutioner.

Samtalen mellan EU och Iran om atomprogrammet har gått i stå. Tillsammans med USA vill Frankrike se en tredje sanktionsomgång från FN:s säkerhetsråd. Frankrike tar även initiativ till att höja den europeiska ambitionsnivån gällande mer långtgående ekonomiska sanktioner. President Sarkozy har även skickat signaler till det egna näringslivet om att avstå från ytterligare handel med Iran.

Med EU:s starka ekonomiska ställning gentemot Iran följer inte bara en möjlighet att agera, utan även en skyldighet. Irans handel med EU uppgår till cirka 30 procent av landets ekonomi. Samtidigt utgör denna handel endast 1 procent av EU:s ekonomi. Om viljan verkligen finns kan EU påverka Iran med ekonomiska sanktioner. Sverige bör kraftfullt agera på EU-nivå. EU kan fatta beslut om avskaffandet av exportkrediter. Det är också fullt möjligt att begränsa bankernas transfereringar av medel till och från Iran. En total bojkott kan inte uteslutas.

Irans högsta ledning hotar Israel med utplåning. Det är ett hot som saknar motstycke inom världssamfundet. Detta måste ses i kombination med att Iran, i öppen strid mot IAEA och ett enat säkerhetsråd, gör allt aggressivare satsningar på sitt atomprogram. Iran kan inom kort förfoga över de resurser som gör det möjligt att verkställa hoten mot Israel. Vi måste använda varje tillgängligt verktyg för att den eskalerande atomkrisen ska få en fredlig lösning. Genom att med ekonomiska medel tvinga Iran att hörsamma FN:s och IAEA:s krav, har vi fortfarande möjlighet att hejda ett storskaligt krig i regionen.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 4 oktober 2007

Mats G Nilsson (m)